

Τα πολύτιμα κειμήλια των Μικρασιατών στις Νέες Κυδωνίες της Λέσβου

/ [Επικαιρότητα](#)

Αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν έπειτα από χιλιάδες χρόνια τις πατρογονικές εστίες οι μικρασιάτες πρόσφυγες το 1922 εγκαταστάθηκαν στις ακτές της Λέσβου, όπου μετέφεραν τις αναμνήσεις και τα πολυτιμότερα κειμήλια της αλησμόνητης πατρίδος τους.

Οι Νέες Κυδωνίες είναι το “Αϊβαλί” της Λέσβου, καθώς οι κάτοικοι προέρχονται από τις Κυδωνίες, το αντίστοιχο Αϊβαλί στις μικρασιατικές ακτές. Η εκκλησία του Άι- Γιώργη του Χιοπολίτη στο χωριό των Νέων Κυδωνιών ήταν παλιά τζαμί και η αντίστοιχη εκκλησία απέναντι στο Αϊβαλί έγινε τζαμί, μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Όπως σημειώνει ο πατήρ Ερμείας Καραπαναγιώτου το χωριό είναι το μόνο που διασώζει το όνομα Κυδωνίες. Είναι αντιπροσωπευτικό παράδειγμα της εποχής. Με την ανταλλαγή οι περίπου 45.000 πρόσφυγες των Κυδωνιών, ερχόμενοι στο νησί έφεραν ότι πολυτιμότερο θεωρούσαν πως έπρεπε να διασώσουν. Ωστόσο, είχαν κρύψει στα χωράφια στην απέναντι πλευρά στο Μοσχονήσι εικόνες και κειμήλια θρησκευτικά. Κάποια στιγμή αργότερα επέστρεψαν κρυφά τα πήραν και τα έφεραν

στην Λέσβο.

Ο ναός ανακατασκευάστηκε από τους μικρασιάτες και λειτουργεί με τα παλιά ιερά σκεύη. Είναι αφιερωμένος στον Άγιο Γεώργιο τον Χιοπολίτη, που γεννήθηκε το 1785 στο χωριό Πιτυός της βόρειας Χίου και μαρτύρησε στο Αϊβαλί το 1807. Μετά τον αποκεφαλισμό του το λείψανο του πετάχθηκε σε ρεματιά έξω από την πόλη ή σύμφωνα με μια εκδοχή ρίχθηκε στη θάλασσα.

Όπως το περιέγραψε ο Αϊβαλιώτης λογοτέχνης Φώτης Κόντογλου: «Τότε ούλος κείνος ο κόσμος χύθηκε έξω φρενών απάνου στο ζεστό κορμί. Και άλλος σφούγγιζε το αίμα, άλλος ασπαζόταν τ' άγιο λείψανο ή την πλάκα, άλλος ξέскиζε ένα κομμάτι απ' το ρούχο του, άλλος δόξαζε τον Θεό. Μάταια τα τουρκιά τους χτυπούσανε με τα ραβδιά και τους κλωτσούσανε. Ο αγάς πρόσταξε να τους βαρέσουνε στα καλά, κι οι τούρκοι βάνανε τις φωνές και πέσανε με γυμνά σπαθιά απάνου στους χριστιανούς».

Πηγή: ert.gr